

Nr 457.

Av herr **Johansson** i Stockholm m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 54, angående Sveriges anslutning till Internationella handelsorganisationen (ITO) m. m.

Havanastadgan utgör ytterligare ett led i strävande från vissa håll, framför allt från Förenta staterna, att snärja övriga stater i ett nät av »internationella» organ och härigenom tvinga dem att likrikta sin inre och yttre ekonomiska politik i enlighet med USA:s och övriga imperialistiska stormakters intressen. Dessa strävanden ha bl. a. till syfte att med hänsyn till en befarad ekonomisk kris trygga avsättningen för nämnda stormakters export, samtidigt som de via den internationella handelsorganisationen kunna utöva en växande kontroll över de mindre staternas import- och exportpolitik. För Sveriges del böra särskilt uppmärksammas de skadeverkningar, som tillämpandet av Havanastadgan kan komma att få för jordbruksnäringen samt för småindustrien, som redan genom de beslutade fri-listningarna kan befaras få åtskilligt svårare att hävda sig.

Ett av de främsta hindren för världshandeln är som känt USA:s höga tullsatser samt den tilltagande amerikanska obenägenheten att köpa av andra länder i samma utsträckning som dessa köpa av USA. Så länge ingen ändring sker härvidlag, är det uppenbart, att Havanastadgan, därest den sättes i kraft, kan vålla en mindre stat som Sverige stor skada.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 54.

Stockholm i mars 1950.

Gustav Johansson.

H. Hagberg.

Helmer Holmberg.